

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 19Csp/215/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119215404
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Baranová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2021:8119215404.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danielou Baranovou v spore žalobkyne: O. S., J.. X.X.XXXX, Y. G. H. X, XXX XX K., zastúpenej ADVOKÁTSKOU KANCELÁRIOU JUDr. Igor Šafranko, so sídlom ul. Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a. s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176 zastúpenému Advokátskou kanceláriou GOLIÁŠOVÁ GABRIELA s. r. o., so sídlom 1. Mája 173/11, 911 01 Trenčín, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 500 eur, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni 25 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .
- III. P r i z n á v a žalobkyni vo vzťahu k žalovanému nárok na 100 % náhradu trov konania z priznanej istiny, o ktorej výške bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 9.10.2019 domáhala voči žalovanému primeraného finančného zadostučinenia vo výške 500 eur z dôvodu, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 10Csp/165/2018 o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky bola ako žalobkyňa v postavení spotrebiteľky úspešná. Poukázala na ustanovenie § 3 ods. 5 tretia veta Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa žiadala primerané finančné zadostučinenie.

2. Žalovaný s návrhom nesúhlasil s poukazom na to, že žalobkyňa na základe uzatvorenej úverovej zmluvy č. 3706015267 so žalovaným zo dňa 4.6.2007 iniciovala niekoľko súdnych sporov na tunajšom súde., a to žaloby o zdržanie sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy, ktoré konanie bolo vedené pred Okresným súdom Prešov sp.zn. 17Csp/198/2016, žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia 628,34 eur s prísl., ktoré bolo vedené pred Okresným súdom Prešov pod sp.zn. 10Csp/89/2018, žalobu o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, ktoré konanie bolo vedené pred Okresným súdom Prešov pod sp.zn. 10Csp/165/2018, pričom vo všetkých troch prípadoch bola úspešná a vedie konanie o primerané finančné zadostučinenie vo výške 625,34 eur na tunajšom súde pod sp.zn. 11Csp/57/2019, ktoré konanie nie je právoplatne skončené, žalobu o primerané finančné zadostučinenie vo výške 1.584,30 eur pod sp.zn. 13Csp/214/2018, ktoré doposiaľ konanie nie je doposiaľ dokončené a predmetné konanie.

Žalovaný namietal, že zákonné ustanovenie § 3 ods. 5 tretia veta zákona č. 250/2007 Z.z., jednoznačne neumožňuje uplatňovať si primerané finančné zadostučinenie a zakaždým ako žalobca podá ďalšiu žalobu na základe jednej uzatvorenej úverovej zmluvy.

Ďalej žalovaný namietal, že je nesporné, že rozsudkom Okresného súdu Prešov vo veci 10Csp/165/2018 súd vyhlásil neprijateľnú zmluvnú podmienku na základe návrhu žalobkyne, avšak predmetom tohto

konania nebolo uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti, ale výlučne vyhlásenie neprijateľnej zmluvnej podmienky, ktorej sa žalobkyňa mohla domáhať už v predchádzajúcich konaniach a nemusela umelo iniciovať nové konanie. Vyhlásenie neprijateľnej zmluvnej podmienky nepredstavuje žiadne porušenie práva alebo povinnosti, spôsobuje len jej neplatnosť, čo však voči žalobkyni nemalo žiadny účinok, nakoľko v čase podania žaloby bola úverová zmluva už ukončená z dôvodu jej vyhodnotenia za bezúročnú a bezpoplatkovú v predchádzajúcom konaní vedenom pred Okresným súdom Prešov pod sp.zn. 10Csp/89/2018.

Poukázal v tejto súvislosti na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 10.10.2013 č.k. 14Co/91/2012, podľa ktorého ak bol prijatý záver, že predmetný úver je bezodplatný a bezúročný, už bola nastolená predmetom právneho vzťahu rovnováha zmluvných strán a nie je potrebné ešte osobitným rozhodnutím vzhľadom na ciele a účel, aký vyplýva z ustanovenia § 53a Občianskeho zákonníka prípadne určovať ešte neprijateľnosť zmluvných podmienok. Neobstojí v tomto smere ani odkaz na to, že by to založilo nárok na finančné zadosťučinenie. Ďalej žalovaný namietal, že žiadna ani potencionálna ujma žalobkyni nevznikla, ale naopak získala najvýhodnejší úver, aký by jej neposkytla žiadna banka.

Namietal ďalej to, že duplicitné sankcionovanie žalovaného javí známky špekulatívnosti spotrebiteľky. Ďalej poukázal aj na to, že úverová zmluva bola medzi stranami sporu uzavretá v čase, kedy zákon č. 250/2007 Z.z., na základe ktorého si žalobkyňa nárokuje priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v čase uzatvorenia úverovej zmluvy nebol ešte účinný a žalovaný preto nemohol podmienku porušenia neúčinného zákona naplniť.

Vzniesol ďalej námietku litispendencie z dôvodu, že žalobkyňa si okrem nároku, ktorý je predmetom tohto konania uplatňuje ďalšie dve primerané finančné zadosťučinenia vo výške 1.584,30 eur v konaní 13Csp/214/2018 a vo výške 628,34 eur v konaní 11Csp/57/2019, ktoré vyplývajú stále z jednej a tej istej skutočnosti, ktorou je uzatvorenie úverovej zmluvy č. 3706015267 so žalovaným dňa 4.6.2017.

3. Podľa žalovaného všetky konania, resp. nároky vychádzajú z rovnakej okolnosti a to z uzatvorenia úverovej zmluvy č. 3706015267, a preto sa jedná o totožný nárok uplatnený z totožného právneho dôvodu.

4. Žalobkyňa v replike namietala aj s prihliadnutím na vyslovený predbežný právny názor súdu na pojednávaní konanom dňa 25.8.2020, že právna úprava podmieňuje právo na primerané finančné zadosťučinenie úspechom spotrebiteľa na súde, úspešným uplatnením porušenia konkrétneho spotrebiteľského práva zo strany dodávateľa a nijako z nej nevyplýva podmienenosť priznania primeraného finančného zadosťučinenia rôznosťou právnych úkonov, ktoré sú predmetom súdnych konaní. Primerané finančné zadosťučinenie uplatnené v nadväznosti na rozsudok o priznaní bezdôvodného obohatenia a v nadväznosti na rozsudok o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, nie sú z toho istého právneho vzťahu, ale z toho istého právneho úkonu, ktorým je predmetná spotrebiteľská zmluva. Podľa žalobkyne koľko porušených rôznych spotrebiteľských právnych vzťahov z toho istého právneho úkonu vyjadrených výrokom rozsudku súdu spotrebiteľ voči dodávateľovi úspešne uplatnil a to bez ohľadu na to, či v pozícii žalobcu alebo žalovaného, koľko rôznych nárokov na primerané finančné zadosťučinenie môže v nadväznosti na tento úspech na súde v základnom konaní uplatniť.

Rozsudok o vydanie bezdôvodného obohatenia z tej istej úverovej zmluvy netvorí prekážku rozhodnutej veci voči konaniu o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky z tej istej úverovej zmluvy, a preto ani rozsudok o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia v nadväznosti na takýto rozsudok o vydanie bezdôvodného obohatenia nemôže tvoriť prekážku rozhodnutej veci vo vzťahu ku konaniu o právo na primerané finančné zadosťučinenie nadväzujúce na rozsudok o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky z rovnakej úverovej zmluvy, z akej vychádza aj rozsudok o vydanie bezdôvodného obohatenia.

Poukázala aj na súdnu prax vyslovenú napr. uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 12.10.2017 sp.zn. 9Co/76/2017, ako aj uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 12.9.2017 sp.zn. 17Co/236/2016.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením spisu tunajšieho súdu sp.zn. 10Csp/165/2018, spisom tunajšieho súdu sp.zn. 11Csp/57/2019 a zistil tento skutkový stav:

6. Právoplatným rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 10.7.2018 č.k. 10Csp/89/2018-24 súd o návrhu žalobkyne proti žalovanému o vydanie bezdôvodného obohatenia a o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky rozhodol tak, že žalovaný je povinný zaplatiť 628,34 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 31.5.2018 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku;

Žalobu o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky uvedenej v úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a. s. v úverovej zmluve č. 3706015267 zo dňa 4.6.2007 v § 8 Hlavy 5, Podmienky splácania úveru vylúčil na samostatné konanie a vec bola zapísaná pod sp.zn. 10Csp/165/2018.

7. Právoplatným rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 13.12.2018 č.k. 10Csp/165/2018-47 súd určil, že zmluvná podmienka uvedená v úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., k úverovej zmluve č. 3706015267 zo dňa 4.6.2007 v § 8 Hlavy 5. Podmienky splácania úveru v znení: „Zmluvné strany sa dohodli, že spoločnosť nie je viazaná tým, na aký účel klient platbu spoločnosti určí, spoločnosť je oprávnená započítať platbu klienta na pohľadávky spoločnosti v tomto poradí: na záväzky klienta voči spoločnosti, ktoré vznikli z iného titulu ako z úverovej zmluvy, na zmluvné pokuty, na príslušenstvo úveru vrátane sankčného úroku, na vrátenie úveru, na ostatné pohľadávky z úverovej zmluvy. Platba sa započíta v uvedenom poradí vždy na pohľadávku najskôr splatnú. Spoločnosť je oprávnená použiť platbu klienta na úhradu svojich pohľadávok i v inom, ako vyššie uvedenom poradí,“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

8. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že „žalovaný a žalobkyňa uzatvorili dňa 04.06.2007 úverovú zmluvu č. 3706015267 na sumu 50.000 Sk (1.659,70 eura) pri RPMN vo výške 26,1 %, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v 72 pravidelných mesačných splátkach po 1.299 Sk (43,12 eura).

V zmysle úverovej zmluvy sú jej neoddeliteľnou súčasťou úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., uvedené na rube tejto listiny (strana 1) a na samostatnom liste (strana 2 a 3).

V úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., k úverovej zmluve č. 3706015267 zo dňa 4.6.2007 v § 8 Hlavy 5. Podmienky splácania úveru je uvedené, že zmluvné strany sa dohodli, že spoločnosť nie je viazaná tým, na aký účel klient platbu spoločnosti určí, spoločnosť je oprávnená započítať platbu klienta na pohľadávky spoločnosti v tomto poradí: na záväzky klienta voči spoločnosti, ktoré vznikli z iného titulu ako z úverovej zmluvy, na zmluvné pokuty, na príslušenstvo úveru vrátane sankčného úroku, na vrátenie úveru, na ostatné pohľadávky z úverovej zmluvy. Platba sa započíta v uvedenom poradí vždy na pohľadávku najskôr splatnú. Spoločnosť je oprávnená použiť platbu klienta na úhradu svojich pohľadávok i v inom, ako vyššie uvedenom poradí.“

9. Súd poukázal v odôvodnení na to, že „v danom prípade je predmetom konania určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky uvedenej v úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., k úverovej zmluve č. 3706015267 zo dňa 4.6.2007 v § 8 Hlavy 5. Podmienky splácania úveru. Súd vyhodnotil danú zmluvnú podmienku citovanú vo výroku tohto rozsudku ako neprijateľnú. Uvedená zmluvná podmienka totiž umožňuje zápočet úhrad na iné plnenie ako na istinu a to výhradne podľa vôle žalovaného ako veriteľa. Má preto za následok založenie nevyváženého vzťahu veriteľa a dlžníka v otázke plnenia dlhu. Vzťah sa tak v tejto otázke stáva pre spotrebiteľa netransparentným a konanie dodávateľa až nepredvídateľným. Je nepochybné, že spotrebiteľ má prioritný záujem predovšetkým na úhrade istiny. V tomto smere je potrebné poukázať i na to, že aj samotný zákon č. 258/2001 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='258/2001 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> o spotrebiteľských úveroch účinný v čase uzatvorenia zmluvy o úvere výslovne v § 6 reguloval predčasné splatenie spotrebiteľského úveru tým, že stanovil, že ak spotrebiteľ splatí spotrebiteľský úver pred lehotou splatnosti, má právo na zníženie celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom tak, ako je uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Predmetná zmluvná podmienka však spotrebiteľovi postavenie podstatne zhoršuje. Evidentne je spotrebiteľovi bránené presadiť vlastnú vôľu splniť presne sledovaný dlh. Spotrebiteľ môže prirodzene sledovať zníženie istiny, aby sa mu znížil základ pre narastanie úrokov. Preskúmaná zmluvná podmienka tento zámer spotrebiteľa (plniť dlh z istiny) sťažuje a ide zároveň o podstatné zhoršenie pozície spotrebiteľa. Z ekonomického hľadiska je zásadný rozdiel, ak sa predčasne splatí istina alebo príslušenstvo. Pri znížení istiny úveru sa totiž znižuje aj základ pre ďalšie úročenie (odplatné i sankčné). Táto zmluvná podmienka je preto nepochybne na škodu spotrebiteľa, pretože nerešpektuje jeho vôľu a oprávnené záujmy a na druhej strane umožňuje dodávateľovi bezvýhradne presadiť jeho ekonomické záujmy, čím zakladá hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa.

S ohľadom na uvedené možno preto konštatovať, že ak zmluva umožňuje ľubovôľu dodávateľa v tak závažnej otázke ako je rozhodovanie o účele platby, a teda svojvoľné rozhodovanie o výške nielen príslušenstva, ale v konečnom dôsledku aj o výške samotnej istiny pohľadávky, nerešpektujúc pritom určenie účelu platby zo strany spotrebiteľa, je zmluva v tejto časti hrubo nevyvážená. Ustanovenie zmluvy vedúce k opísanému stavu je v neprospech spotrebiteľa a pokiaľ nie je spotrebiteľom osobitne

vyjednané, ale je v rámci kontraktácie nadiktované v režime tzv. štandardnej typovej zmluvy, ide vždy o neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá v zmysle zákona je absolútne neplatná. Dodávateľ finančnej služby oproti nezalobovanému spotrebiteľovi s odbornou starostlivosťou mal a musel vedieť, že nemá používať neprijateľné podmienky a má poznať aj dôsledky ich používania (§ 4 ods. 8 zákona o ochrane spotrebiteľa). Žalobca musí počítať s tým, že nárokom majúcim svoj základ v nekalej podmienke a jej použití súd nemôže poskytnúť právnu ochranu (rozsudok Krajského súdu v Prešove 6Co 39/2011-86 zo dňa 20.9.2011).“

10. Rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 7.6.2019 č.k. 11Csp/57/2019-41, v ktorom žalobkyňa voči žalovanému uplatňovala nárok na primerané finančné zadosťučinenie vo výške 500 eur, v súvislosti s rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 10.7.2018 č.k. 10Csp/89/2018-24 o vydanie bezdôvodného obohatenia, súd priznal žalobkyni voči žalovanému primerané finančné zadosťučinenie vo výške 100 eur a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol, pričom rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 9.3.2020 č.k. 23Co/86/2019-63, ktorý nadobudol právoplatnosť 23.4.2020 bol potvrdený rozsudok s výnimkou výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti, keďže žalobkyňa voči rozsudku odvolanie nepodala.

11. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že „primerané finančné zadosťučinenie je nárok súvisiaci s poškodením práva spotrebiteľa, a to bez ohľadu na to, či takýmto porušením práva spotrebiteľa došlo k ujme na strane spotrebiteľa tak, ako to vyplýva z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.01.2019, ktoré citoval aj súd prvej inštancie. Táto podmienka je v danom prípade nepochybne splnená. Podľa uznesenia NS SR vo veci 6 Cdo 389/2015 zo dňa 14.09.2016 pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť úspešné uplatnenie konkrétneho nároku z porušenia práva alebo povinnosti, napr. nároku na náhradu škody, na vydanie bezdôvodného obohatenia, alebo aj na určenie neprijateľnosti konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve. V danom prípade súd prvej inštancie určil výšku primeraného finančného zadosťučinenia v súlade so zákonom, jeho úvahám nie je možné v zásade nič vyčítať a nespôsobili žiadnu nespravodlivosť ani nesprávnosť vo vzťahu k žalovanému. Nie je možné zohľadňovať množstvo žalôb, ktoré žalobca z jednotlivých úverových zmlúv uzavretých so žalovaným podáva bez toho, aby bolo zistené, či tieto zmluvy boli alebo neboli v súlade so zákonom a či pri ich uzatvorení boli alebo neboli porušené právne predpisy ustanovené na prospech spotrebiteľa. Pokiaľ k takémuto porušeniu došlo, žalobca má nárok na primerané finančné zadosťučinenia aj z viacerých zmlúv. Zodpovednosť za primerané finančné zadosťučinenie sa nemožno zbaviť ani poukazom na to, že pokiaľ súd zistí porušenie práv spotrebiteľa a určí, že úver je bezúročný a bezpoplatkový, vlastne k žiadnej ujme na strane spotrebiteľa nedochádza. Ako už bolo uvedené vyššie, ujma na strane spotrebiteľa sa nevyžaduje, vyžaduje sa len porušenie predpisov na ochranu spotrebiteľa.“

12. Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

13. Predmetom konania je nárok žalobkyne na primerané finančné zadosťučinenie v súvislosti s tým, že súd právoplatným rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 13.12.2018 č.k. 10Csp/165/2018-47 určil určil neprijateľnosť zmluvnej podmienky z úverovej zmluvy č. 3706015267.

14. Podľa § 3 ods. 5 tretia veta Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľ, ktorý na súd úspešne uplatnil porušenie práva alebo povinnosti ustanovené týmto zákonom osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti týmto zákonom osobitnými predpismi zodpovedá.

15. Podľa uznesenia NS SR vo veci 6 Cdo 389/2015 zo dňa 14.09.2016 pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť úspešné uplatnenie konkrétneho nároku z porušenia práva alebo povinnosti, napr. nároku na náhradu škody, na vydanie bezdôvodného obohatenia, alebo aj na určenie neprijateľnosti konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve.

16. Vo vzťahu k vzneseným námietkam zo strany žalovaného súd poukazuje na to, že nedôvodnosť týchto námietok vyplýva aj z odvolacieho rozsudku vo veci 11Csp/57/2019, a preto súd sa nimi duplicitne zaoberať nebude.

17. Čo sa týka rovnako aj ďalších námietok vznesených v tomto konaní, boli vysporiadané v konaní 11Csp/57/2019 a z tohto dôvodu je potrebné konštatovať, že žalobkyňa bola úspešná v tejto veci.

18. V rozsudku zo dňa 7.6.2019 č.k. 11Csp/57/2019-41 súd sa vysporiadal aj s otázkou retroaktivity právnej normy v bode 14 tohto rozsudku.

19. K vznesenej námietke litispendencie súd poukazuje na teleologický výklad ustanovenia § 159 CSP cez prizmu osobitostí a charakteristík rozhodovania súdov o spotrebiteľských veciach, z čoho vyplýva, že v danom prípade sa nejedná o litispendenciu, nakoľko každý z nárokov uplatnený v tomto konaní a v konaní pôvodne vedenom pod sp.zn. 11Csp 57/2019 je v konečnom ohľade spor rozhodnutý samostatným rozsudkom o samostatných nárokoch., a preto to nemôže po právoplatnom rozhodnutí v tejto veci založiť ani námietku res iudicatae podľa § 230 CSP. Spotrebiteľka, ktorá úspešne uplatnila porušenie svojho práva, v dôsledku ktorého boli vydané súdne rozhodnutia., pričom každé súdne rozhodnutie je autonómnym súdnym rozhodnutím, môže uplatniť za každé porušenie tohto práva si následne primerané finančné zadosťučinenie.

20. Súd však považuje za potrebné ustáliť výšku primeraného finančného zadosťučinenia primerane k výške primeraného finančného zadosťučinenia priznaného v konaní 11Csp/57/2019, nakoľko by to odporovalo logike veci a spravodlivému usporiadaniu vzťahov.

21. Pokiaľ žalobkyňa v súvislosti s vydaním bezdôvodného obohatenia vo výške 628,34 eur z rovnakého spotrebiteľského vzťahu bola úspešná v časti nároku na vydanie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 100 eur, tak pokiaľ v tomto konaní je podkladom pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky o započítaní platieb z tohto spotrebiteľského vzťahu, súd považuje za primeranú výšku tohto primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 25 eur.

22. V prevyšujúcej časti teda súd žalobu zamietol.

23. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovení §§ 255 a 262 CSP, podľa ktorých súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Ak súd rozhoduje čiastočným rozsudkom alebo medzitýmnym rozsudkom, môže rozhodnúť, že o trovách konania bude rozhodnuté v rozsudku, ktorým rozhodne o všetkých uplatnených procesných nárokoch alebo o celom uplatnenom procesnom nároku.

24. S prihliadnutím na skutočnosť, že v danom konaní je výška primeraného finančného zadosťučinenia na voľnej úvahe súdu, súd priznal žalobkyni nárok na plnú náhradu trov konania, pričom úkony právnej služby budú vyrátavané len z priznanej istiny.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresný súd Prešov. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha. (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré ne boli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 CSP).